

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Listopad 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Dorost: úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 11 - listopad 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin. Redaktorka: Růžena Černá

Red. rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

STARŠOVSTVO

Schůze staršovstva 7. listopadu 2005

1. Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za říjen bez připomínek.

Odešleme Kč 5.500 na JTD a Kč 5.500 na sociální a charit. pomoc.

Sbírku na pomoc Pakistánu - Kč 14.155 - jsme odeslali Adře.

27.11. vykonáme Adventní sbírku seniorátu (pro začínající práci v Hořovicích), 25.12. bude sbírka na bohoslovce a vikariát.

2. Br. kurátor informoval, že jsme podali Městské části žádost o finanční příspěvek na příští rok na dlažbu před vchodem do kostela a na opravu zabezpečovacího zařízení.

3. Br. kurátor informoval o jednání ohledně údržby zeleně v okolí kostela. Zahradnictví Počernice bude odstraňovat křoviny se skály, odstraní i nepořádek na pravé straně kostela. Je ochotno odvézt i ořezané větve z křovin na zahradě kostela.

4. Staršovstvo děkuje všem, kdo se postarali o návštěvníky z Dittersdorfu - ať už jdeo program a tlumočení, tak i o noclehy a občerstvení.

5. R. Nývltová znovu vyzdvihla mimořádnou obětavost těch, kdo připravili letní tábory. Kdo se zúčastnil nedělní prezentace jednotlivých akcí, mohl si udělat představu o tom, co všechno se vykonalo. Zvláštní poděkování patří Michalu Jungmannovi za jeho vytrvalost a ochotu, s jakou připravil a vedl 13 dětských táborů.

6. Konventu 12.11. se spolu s br. farářem zúčastní sestry Čierná a Žilková, které mají za úkol udělat zápis z tohoto setkání.

Staršovstvo se zabývalo předloženými návrhy na změnu Církevního zřízení, o kterých bude konvent jednat. Pokud jde o návrh na zkrácení funkčních období ze 6 na 4 roky, souhlasí staršovstvo se zkrácením období pro staršovstvo (6:3 hlasům) a JJ (jednohlasně), u ostatních orgánů navrhuje ponechat 6 let. Usnesení:

Navržené změny CZ - zkrácení funkčního období

1. CZ § 22 odst. 5 a 7, § 25 odst. 8 a § 25 odst. 8 a 11 - nesouhlasíme se zkrácením funkčního období na 4 roky

2. CZ § 19 odst. 3, § 22 odst. 8 a § 25 odst. 12 - souhlasíme se zkrácením funkčního období na 4 roky

Další změny: CZ § 2 odst. 2, § 3 odst. 3, § 11 odst. 3, § 12 odst. 3 a § 15 odst. 1 - se všemi navrhovanými změnami souhlasíme

7. Vánoční dopis opět napíše A. Honauer, Marta Drápalová obstará dárky.

8. R. Nývltová informovala o přípisech ze Synodní rady (viz nástěnka).

Příští schůze staršovstva se koná první pondělí v prosinci, tj. 5.12.2005.

NÁVŠTĚVA Z DITTERSDORFU

Přijeli hosté

V sobotu 15. října 2005 před polednem dorazil autobus s hosty z Dittersdorfu. V kostele už čekala "první směna" branického sboru s připraveným obědem.

Z předložených možností odpoledního programu si dittersdorfstí vybrali procházku Prahou. Byla s nimi řada mladých lidí, kteří v Praze ještě nikdy nebyli. Slunce svítilo a Praha vyzdobená podzimními barvami byla opravdu nádherná. Prošli jsme nádvořími Pražského hradu a nahlédli do Svatovítského chrámu, prozářeného slunečními paprsky prosvítajícími barevnými okny. Pokračovali jsme na Petřín a do bludiště. Nevěřili jsme, že tato stará atrakce dokáže tak nadchnout návštěvníky i v jeden a dvacátém století. Pak už jsme jen sešli dolů, přešli Karlův most a nejkratší cestou pospíchali na autobus, který nás zavezl zpátky do Braníku.

Tam už čekala "druhá směna" s večerí. Po jídle beseda na téma, které si přátelé z Dittersdorfu zvolili. Po úvodním slovu Pavla Řičana se přítomní rozdělili do čtyř skupin a diskutovali na téma:

- 1) Jak vytváříme dobré sborové společenství?
- 2) Jak podporujeme svého faráře?

Biblické zamyšlení při návštěvě z dittersdorfského sboru v Bráníku 15. října 2005 - Text: Jozue 1, 5b

Dittersdorfský sbor si za biblické slovo letošního roku zvolil Hospodinův slib Jozuovi (Jozue 1, 5b): **"Nenechám tě klesnout a neopustím tě"**. Tématem našeho setkání s německými přáteli tento víkend je společenství, pospolitost. A oč nám jde, když myslíme na společenství? Chceme, aby tam, kde se křesťané setkávají a jsou spolu, ať je to ve sboru, v rodině nebo jinde, byly krásné vzájemné vztahy, aby se tam lidé cítili doma, aby si důvěřovali a měli se rádi - a aby neodcházeli pryč. Ptáme se tedy Bible, jak vytvářet dobré společenství, a ptáme se právě toho biblického slova z knihy Jozue.

Podívejme se na situaci, ve které Bůh dává Jozuovi svůj slib. Jozue má jako vůdce Izraele překročit Jordán a obsadit zaslíbenou zemi. Čeká je těžký boj a Jozue potřebuje povzbuzení. Čeho se asi bojí, že potřebuje povzbuzení? Já bych hádal, že se nejvíc bojí toho lidu, který vede, jeho nestatečnosti, jeho nedůvěry, že Hospodin je

Pánem i nade všemi bohy. Před čtyřiceti lety dostali od Kananejců krvavý výprask, kdopak zaručí, že se to nebude opakovat?

Co je v Bibli, to je o nás. Kdopak jsme my v tom starém příběhu? Kdopak jsi ty, sestro, bratře? Jsi

Jozue? Já se cítím spíš jako jeden z toho lidu, který je veden. A jak si vedeme v tom boji, do kterého nás vede náš Jozue? Jsme v ofenzívě - nebo se jen krčíme a jsme rádi, že jsme rádi, alespoň schovaní tady v kostele, kde je nám mezi sebou dobře?

Církev má být v ofenzívě, to je její úkol. Mate nás odliv členů, který pokračuje už řadu generací. A přece je pro nás připraveno vítězství, pro náš sbor i pro jednoho každého z nás. Bolí nás, že mnozí odcházejí. Ale Hospodin zvítězí v životě každého z nás, kdo se mu otevře, kdo ho přijme, a dá nám vítězství i ve společném díle, které budeme konat, tak jako už mnohokrát - nám tady v Bráníku, stejně jako v Dittersdorfu.

Ptáme se tedy Bible, jak vytvářet dobré společenství, a příběh Izraelců vedených Jozuem nám odpovídá, že společenství roste tam, kde se spojíme k Božím dílu. Při Božím díle se i dnes vytvářejí krásné vztahy, kvete radost a roste odvaha. V jakém díle stojíme, k jakým konkrétním činům se společně chystáme?

A druhá odpověď: Společenství sboru roste do síly a krásy tam, kde se semkneme kolem toho, kdo nás k Božím dílu vede, tak jako tehdy Jozue vedl Izraelce. I naši faráři potřebují Hospodinovo ujištění, a toto ujištění má přijít skrze nás, skrze naši věrnost a naši lásku. My v Bráníku to dnes dobře cítíme, když náš farář je nemocen a my se za něj modlíme a děkujeme za všechno, co jsme skrze něj přijali. Fandíme mu a přejeme mu povzbuzení a radost z toho, že jeho práce se daří. Ať tento zdar je pro něj Božím ujištěním: "Nenechám tě klesnout a neopustím tě".

V neděli po bohoslužbách (čtené kázání Miloše Rejchrt) nám hosté věnovali keramický kachel s veršem luterské církve pro rok 2006: "*Gott spricht: Ich lasse dich nicht fallen und verlasse dich nicht.*" Pak ještě oběd v hostitelských rodinách, odpoledne společné foto před autobusem a odjezd.

OHLÉDNUTÍ ZA TÁBORY

Vzpomínání na akce konané v letošním roce

Po listopadových rodinných bohoslužbách se konalo ohlédnutí za tábory. Petr Kulhavý alias "Brain" pracoval několik týdnů před ohlášeným dnem D na programu této akce, ujišťoval se, že přijdou ti, kdo slíbili, že budou o jednotlivých akcích referovat a do připravené tabulky doplňoval minuty, které jsou jim pro jejich prezentaci k dispozici (v rozmezí 7 až 17 min.). Zdálo se, že je to zbytečná pečlivost. Ale nebyla - přesto, že vše běželo jak po drátku, končila první část programu (s přestávkou na oběd) ve 14,30 hod. Pak bylo ještě promítání filmu.

Kdo zůstal až do konce první části programu, mohl jen obdivovat, kolik se toho konalo, kolik lidí se zúčastnilo alespoň jedné akce, kolik práce, vynalézavosti a času vložili vedoucí do přípravy.

Bylo radost pozorovat i "technické služby", s jakou samozřejmostí a rutinou vykonávají svěřené úseky pomocných prací: instalaci promítacího plátna, počítačů, reproduktorů, ale i oběd ve stísněném prostoru kostela.

Při nedělním programu se z ohlédnutí za čtyřmi tábory vyklubalo ještě dalších šest akcí. Začalo se chronologicky, pěkně od konce, takže odpoledne jsme se dostali na samý začátek letošního roku:

15.10.: Vavříňák

13.-20.8.: Sborová dovolená

srpen: Vůz

30.7.-13.8.: Pecka
 30.7.-13.8.: Malý tábor
 9.7.-24.7.: Kwisa 2
 2.7.-17.7.: Kwisa 1
 7.5.-8.5.: Cesta do pohádky
 25.-28.3.: Velikonoce - mládež
 26.12.-1.1.: Přelet Severního pólu

Referáty byly doprovázeny fotografiemi promítanými na velké plátno umístěné v čele kostela, případně krátkým filmem a hudbou. Zvláště při záběrech lodí, zmítajících se v peřejích, bylo jasné, proč se pořádá "ohlédnutí" až v patřičném časovém odstupu od šťastného návratu účastníků letních dobrodružství do bezpečí domova.

- První zprávu přednesl Tomáš Bedrník: účast na **sjezdu Vavříneckého potoka**. Do tohoto dobrodružství se vrhlo 11 lidí. "Všude byla spousta vody a vlny větší než loni....kdo si do té doby myslel, že se jeho loď nemůže zvrhnout, tak opravil své mínění....všichni měli naštěstí helmy... i Pálavy by se zalily vodou, kdyby neměly kryt.....Jen jediná posádka (dvě dívky) se nezvrhla".

- trochu mimo rámeček táborů, byla **sborová dovolená**. Ne, že by nebylo na co vzpomínat. Ale přece jen věkový průměr vybočoval z představy tábora, a to i přesto, že čtvrtina ze 40 účastníků byly malé děti včetně tří novorozenců. Rekreační středisko ČCE Horský domov v Herlíkovicích obklopují louky a les, ale je tam i slušná cesta, kterou ocenili hlavně ti, kdo na procházku vyráželi s dětskými kočárky. Turisticky zdatné skupinky se vydávaly na celodenní výlety, manželé Holých dokonce na horských kolech.

Ubytování v hlavní budově bylo výborné - budova byla po požáru znovu vybudována, takže je pohodlná a moderní. V ní je i jídelna a společenská místnost. Komfort vilky, kde byl zbytek naší výpravy, byl o něco nižší:

Na co budou mnozí asi dlouho vzpomínat, jsou večerní programy, ať již předem připravené, nebo rozhovory o životních cestách, které vyplynuly z představování účastníků.

- **Cestu "Kočovné divadelní společnosti" do Jižních Čech** představil Ivo Vacík. Spíše nás promítnutými obrázky navnadil, abychom se na pohádku Kouzelná lampa Aladinova, kterou společnost v srpnu hrála na náměstích a návších, přišli podívat do našeho kostela v neděli 11. prosince.

- Jako vsuvka mezi jednotlivé akce byla vložena zpráva Davida Slabého o **pěší cestě na Pecku**, které se zúčastnilo při startu v Klánovicích 9 lidí, později se připojili další dva. Prošli vojenský prostor Milovice, Prachovské skály, Novou Paku - na táboře Pecka pak pomohli se závěrečnou táborovou hrou.

- Michal Jungmann představil **tábor pro větší děti na Pecce**. Zúčastnilo se 29 dětí do 15 let a 7 vedoucích, celý týden byl, stejně jako v předchozích 12 letech, ve znamení Letopisů Narnie, tentokrát dílu Princ Kaspián. Opět nebyla voda a musela se dovážet, opět byly biblické programy a řada sportovních a rukodělných aktivit.

Po ukončení prezentace, poděkovala Marta Drápalová Michalovi, jménem matek, jejichž děti tábory prošly. Poděkovala mu za to, jak pozitivně ovlivnil jejich děti po stránce lidské i duchovní. Vyjádřila mu i obdiv, jak dlouho vytrval v přípravě táborů, a to i během let, kdy mu přibývaly vlastní děti a měl by plné právo věnovat se rodině. Michal odpověděl způsobem jemu vlastním: *"Někde jsem četl, že pokud je člověku dvacet či více a běhá po lese s perem ve vlasech, je to podivné až podezřelé, jestliže si však s sebou vezme deset dětí, pak je to normální -- je vedoucí."*

- Marek Drápal představil **tábor pro malé děti v Běstvině**. Zúčastnilo se 22 dětí ve věku 5 - 11 let a 8 vedoucích. Byli ubytováni na barokní faře řeckokatolické farnosti, vyzkoušeli si i spaní pod stany, které úspěšně přežily všechny děti, včetně dvou pětiletých. Hráli hru o Cyrilu a Metodějovi. S velkým úspěchem zazpívali při bohoslužbách v katolickém kostele. Velkým zážitkem byl i Žižkův dub, do jehož vykotlaného kmene se dokázali namačkat úplně všichni.

- J. E. Zvánovec hovořil o kombinovaném turisticko - vodáckém táboře **Kwisa II**, kterého se zúčastnilo 11 dětí a 4 vedoucí. Vyzkoušeli tunel - uměle vytesaný náhon do staré sklárny, průrvu na řece Ploučnici, pochod bývalým vojenským prostorem v Ralsku, Ještěd i akvapark v Liberci, bivakování v lese, bouřku a sušení oblečení, památník na koncentrační tábor, a hlavně polskou řeku Kwisa (viz článek Jakuba Drácala v Bráně).

- Tomáš Bedrník doplnil zprávu o táboře **Kwisa I**, která byla uveřejněna v Bráně. Zúčastilo se 11 dětí, 2 praktikantky, 5 vedoucích. Řeka Kwisa je českými vodáky nenavštěvovaná, zvláště na začátku sezóny Jejich pěší putování začalo v České Lípě, navštívili hrad Sloup, jeskyně ve Velenicích, prostor těžby.

- Zprávu o **Cestě do pohádky** poslala Anička Víšková mailem, takže ji uvádíme doslova:

"Cesta do pohádky se konala první víkend v květnu. Byla to akce pro mládež, kde se účastníci v sobotu ráno vydali na cestu do pohádky skalnatou krajinou nedaleko Máchova jezera. Setkávali se cestou s různými pohádkovými postavami a sbírali rozsypané korálky, které poztrácela víla. Na konci dne dorazili do pohádkového domu na kyselicu a frgále. V neděli jsme hráli hru ze Zlatého fondu her, nazvanou Kaple. Jde o spontánní pomalování stěn, stropu i země v místnosti, která se má stát kaplí. Malují se tři sféry (nebeská, pekelná a svět kolem nás), to vše za tematicky odpovídající hudby. Následně jsme kapli využili k bohoslužbě."

- O **Velikonočním pobytu** mládeže referovala Anna Matoušková. Na obrázcích jsme viděli starý důl na kaolin i velkou troubu, uvnitř osvětlenou svíčkami, kterou účastníci prolézali.

- Prezentaci ukončila akce, která začala už na konci loňského roku: **Přelet severního pólu 2004**. Zúčastnilo se jí 23 lidí od 14 do 27 let - vzducholod' ztroskotala ve Stájích v Modravě, zřejmě to bylo velice dramatické a dobrodružné, a hlavně výborně připravené, včetně vyprošťovacího ledoborce Krasin.

Během programu byli účastníci pozváni na pokračování, případně opakování táborů v příštím roce, i na letošní hory s názvem Dobyť Everestu.

--

SBOROVÁ DOVOLENÁ - III

Sborové dovolené

Čas tak rychle utíká, že už jsou to čtyři roky, kdy jsem díky sestře Kučerové jela poprvé na sborovou dovolenou, tehdy do Sola Gratia v Bystřici pod Hostýnem. Nikdy nezapomenu na západy slunce viděné z okna vily, nebo na zimní zahradu plnou květin, či krásnou knihovnu, kde se konaly večerní programy střídavě s místním kostelíkem. Myšlenkami jsem se vrátila do dob mého mládí. Přátelská atmosféra mi připomněla biblické kurzy konané v šedesátých letech jak v Praze, tak ve Vrbně pod Pradědem. Prostě parádní.

V loňském roce jsem díky sborové dovolené navštívila pro mne neznámý kout naší půvabné zemičky za Jizerskými horami. Ubytování bylo dosti romantické, v hotelu v klášteře a hned vedle jeden ze skvostů barokního stavitelství - překrásný kostel. A ta příroda okolo! Opravdu velkolepá na rozdíl od té z Jižního města v Praze. Příjemná společnost lidí, a některé biblické programy mi dodnes uvízly v paměti (např. vyprávění o muslimských zemích a lidech). A jak nevzpomenout na zpáteční cestu se zastávkou v Českém Dubu. Návštěva vlastivědného muzea a Komendy byla přímo světová.

Proto jsem se těšila, co zažiju na letošní dovolené. Místo bylo vlastně nejatraktivnější. KRKONOŠE. Moje naděje se stoprocentně vyplnila díky možnosti, aby mne kromě tradičně doprovázejícího manžela potěšila svou pří-tomností i dcera s vnukem.

Měla jsem tudíž první ba-bičkovskou dovolenou, která je zase něco jiného. Mého vnuka si během roku moc neužiji. Zařadila jsem se tedy k odrostlé mládeži s ma lými dětmi, která tvořila nezanedbatelnou část skupiny. Věřím, že ostatní bratři a sestry prominou velmi malou angažovanost v účasti na programech, že náš pobyt byla tak rodinný.

Jsem vděčna Pánu za takto strávený týden, dobře organizovaný sestrou Kučerovou a štedře dotovaný sborem.

Můj příspěvek berte jako poděkování a pozvání na milé příští...

Daniela Jirásková

SETKÁNÍ KŘEŠŤANŮ ČERVEN 2005

Pozvání k naději - setkání křesťanů Praha 2005

Víkend 17.-19.6.2005 ukázal, jak dobře se zhostila naše církev, za velké podpory dalších církví, zvláště katolické, organizace mezinárodního setkání křesťanů v Praze. Na mnoha místech probíhaly různé programy - a návštěvníci, se kterými jsme hovořili, mluvili velice pochvalně o tom, čeho se právě oni zúčastnili. Ať už to bylo putování od katolického Salvátora k Salvátoru evangelického, společná setkání na Ovocném trhu, přednášky a besedy, koncerty. V Praze byli i čtyři návštěvníci z Dittersdorfu. Různých programů se zúčastnili nejen jejich hostitelé, ale i řada dalších členů branického sboru.

RČ

Varhanní koncert v rámci akce Setkání křesťanů v červnu 2005

Bylo to pro mne milé setkání po 9 letech s bývalou spolužačkou Ester Moravetzovou z Církevní konzervatoře, s ní a jejím manželem (Ladislav je celocírkevním kantorem) jsme byli jejími prvními studenty. Nezapomenutelná setkání s manželi Horkými, kteří tuto školu založili, paní Horká direktorovala, pan Horký coby vyučující, také nás teologicky vedl a učil bratr ThDr. Miloslav Hájek etc. Mimo jiné akce v rámci Setkání křesťanů v Praze jsem tedy navštívila varhanní koncert v sobotu 18. 6. 2005 v kostele sv. Michala v Jirchářích, vlastně tam probíhala "šňůra" varhanních koncertů varhaníků z Maďarska, Německa aj., i tedy Ester Moravetzové. Vůbec jsem netušila, že již

neexistují v tomto kostele varhany, na které hrál Dr. Albert Schweitzer, ale je to krásný, nový, dvoumanuálový, mechanický nástroj, radost hrát.

Ester, které při koncertu rejstříkoval její muž, měla na programu staré barokní mistry: Matthias Weckmann - skladba Preambulum Primi toni in d, Heinrich Scheidemann - Fantasia in G, Georg Boehm - Chorální partita "Freu dich sehr, o meine Seele", Ditrich Buxtehude - Ciacona in e moll. Na závěr následoval dovršitel baroka J. S. Bach a jeho Preludium a fuga c moll. Myslím, že koncert byl vyvážený po všech stránkách, ani přesycení množstvím skladeb, ani mohutností zvuku, opravdu příjemná tečka celého dne (myslím, že to potvrdí i sestra Rut Nývltová, která bedlivě poslouchala).

Helena Petrová

CO JSME SI PŘEČETLI

z internetových Spořilovských novin:

Při pohledu do statistiky Spořilovských novin jsme byli v redakci téměř v šoku. Vyhledávací slova typu supr-, hyper-, nákupní, obchodní, shopping.... předčila všechna ostatní zadávaná hesla. Proč? To je záhadou. Jako by lidé neznali nic jiného... Přijde nám to téměř jako fanatismus, s jakou vervou lidé touží po další možnosti utrácení peněz... Nakupování je asi novodobý druh náboženství.

EPD - 11.10.2005:

Izraelská vláda připravuje zřízení "Ježíšova parku" v blízkosti Genezaretského jezera. Pro tento účel vyčlenila území o rozloze 50 ha na břehu jezera mezi městy Kafarnaum, Chorazim a horou, na které pravděpodobně zaznělo Ježíšovo kázání na hoře. Podle zprávy izraelských novin Haarec vybuduje park sdružení evangelikálních církví z USA investicemi ve výši 60 mil. EUR. Cílem projektu je přiblížit návštěvníkům Svaté země autentická místa Ježíšova působení a znázornit způsob života v Ježíšově době. Podle tvůrců projektu se po vybudování parku může počet turistů navštěvujících Izrael zdvojnásobit. V současnosti navštěvuje biblická místa přibližně 1,5 mil. turistů ročně. K záměru se postavily kriticky některé izraelské organizace, které se obávají zvýšeného misijního působení křesťanů.

EPD 4.11.2005

Německá biblická společnost uvedla na trh biblickou počítačovou hru s 3D grafikou. Podle údajů společnosti je tato hra první svého druhu na světě. Hra s názvem "Mojžíšův hrob" si klade za cíl přiblížit dětem a mládeži osobu biblického Mojžíše a vyvedení z egyptského zajetí. Biblické události jsou umístěny do současného dění. Hráči se ve hře snaží objevit Mojžíšův hrob a objasnit záhadné okolnosti s hrobem související. Během hledání se dozvídají důležité informace z dějin biblického Izraele. Hra je určena dětem od 11 let, které u hry vydrží údajně minimálně sedm hodin. Hru je možno použít jako didaktickou pomůcku při vyučování náboženství nebo jako metodický materiál pro faráře a katechety.

NA ZADNÍ OBÁLCE

Z aforismů Václava Lamra:

*Kdo o Bohu jen diskutuje, důkladně si mříže kuje,
kdo víru boží v bázni hledá, z vězení svého mříže zvedá.*

*Ježíš nás vede po spirále,
ostatní chodí v kruhu stále.*

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)